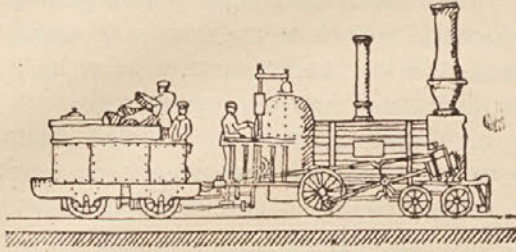

STROJNI LOŽAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА
ДРЖ. ЖЕЉЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ

STROJNI KURJAČ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА КУРЈАЧЕВ
ДРЖАВ. ЖЕЛЕЗНИЦ В БЕОГРАДУ

Издаја прве дни в месецу. Посамезна številka 2 Din. Letna naročnina 24 Din. Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Dunajska cesta 58. Odgovorni urednik Ivan Cek. Излази првих дана у мјесесу. Поједини број 2 Дин. Годишња претрлата 24 Дин. Редакција и администрација у Љубљани, Дунајска 58. Одговорни уредник Иван Цек.

Št. 9.

V Ljubljani, 10. septembra 1926.

Leto II.

Od besed do dejanj.

V poslednjem času so se pojavili gotovi ljudje, ki imajo namen intrigirati na škodo našega društva. Izmišljajo si in iščejo (kdor išče, najde) razne netočne stvari, ki jih uporabljajo v svoje nepoštenne svrhe. Da pri tem svojem nečednem poslu ne poznajo nikake meje v neznačajnosti in zahrbtnosti, je samo ob sebi umljivo. Obžalovanja vredno je, da se najdejo tudi v vrstah kurjačev ljudje, ki tem intrigantom verjamejo in gredo slepo za njimi. Ne premislijo pa ti tovariši, da s svojim vedenjem napram lastni kategoriji škodujejo le samim sebi. Res je, da jih je med kurjači le malo, ki bi bili brez stanovske zavednosti, vendar, kakor se najdejo smeti pri vseh organizacijah, tako je dobiti po kako smet tudi v našem društvu.

Takozvani odpadki raznih železniških organizacij se najbolj odlikujejo tam nekje na severu po svojem razdiralnem toda brezuspešnem delu. Pristopajo in prestopajo k društvom, danes k temu, jutri k onemu, pri tem sami ne vedo, kje in kako bi bolj izkoristili to ali ono društvo. V dokaz naj navedemo samo en primer. Tam gori nekje je neki naš član nagovarjal in poučeval ostale člane, da mora vsak član društva delati na to, da dobi čim več podpor in sredstev iz društvene blagajne, na vsak način pa več kot znaša članarina, ki jo plača v društveno blagajno. Poznamo take izkoriščevalce društva, in nič nam ne bo žal po njih, če takoj prijavijo svoj izstop iz društva. Zapomnijo pa naj si vsi taki intriganti in zahrbtniži, da so dobro znani pri vseh železniških strokovnih društvih in da bo prišel čas, ko bodo potrebovali društveno zaščito, takrat pa bo prepozno.

Sliši se tudi, da se snuje tam nekje spet nova železničarska organizacija, ki pa je menda zasnovana v prilično sovraž-

nem duhu napram železničarjem. V nekem časopisu smo čitali novoizvoljeni odbor, med imeni smo opazili tudi par kurjačev, ki bodo zastopali to organizacijo. O uspehih te nove organizacije zaenkrat močno dvomimo. Bržkone so pristopili k tej organizaciji ljudje, ki bodo med člani agitali, naj gleda vsak član, da bo iz društvene blagajne prejel več kot bo v njo prispeval s svojo članarino. Menimo, da bo tudi ta na novo ustanovljena organizacija kmalu spoznala, kake elemente je dobila v svoje vrste, in da bo z njimi obračunala s tem, da jim bo pokazala pot, od koder so prišli. Naše društvo se bo v bodoče takih članov ogibalo in ne bo dopustilo, da bi taki demagoški elementi društvo izkoriščali. Enako kakor naše društvo, naj storiyo tudi vse ostale organizacije, da s tem dokažemo korektnost v društvenem delovanju.

Taki pojavi so žalostni in, mislili bi, da nemogoči. Namesto da bi bil vsak železničar strokovno zaveden in podpiral tisto organizacijo in se v nji udeleževal, v katero spada, iščejo mesta v organizacijah, kamor ne spadajo, in celo v društvih, ki delajo proti železničarskim interesom.

Dobijo se še danes kurjači, ki mislijo, da so s tem, da so dvakrat plačali članarino, že izžrpali svojo dolžnost napram društvu in da že lahko ukažejo društvenemu vodstvu, da morajo biti v gotovem roku vse predlagane upravičene ali neupravičene zahteve ugodno rešene. Ako mu ne ugaja kak članek v našem glasilu, razgraja okoli in blati vodstvo društva v javnosti, spozabi se celo v službenem prostoru, s čemur jemlje ugled ne samo celokupni kurjaški kategoriji, ampak v prvi vrsti tudi samemu sebi. Tega pa seveda tak-le razgrajac in opravljivec ne pomisli. Tudi se ne zmislji, da bi se spomnil svoje dolžnosti, da bi se v svojem prostem času vsedel in napisal stvar tako, kot si jo sam zamišlja in misli, da je prav, sebi v za-

doščenje, drugim v poduk, s čemur bi dokazal svojo zmožnost in sposobnost. Uvidel bi pri tem, da je kritizirati lahek posel, neprimerno lažji kot delati. Dokler pa dotičniki tega ne storijo, dokler ne dokažejo svoje zmožnosti in ne pokažejo, kako je treba v društvu delati, tako dolgo tudi niso opravičeni do kritikovanja.

Morda se niso dosegli vkljub naporu delu v društvu vsi oni uspehi, ki si jih želijo ne samo drugi ampak tudi mi. Vendar v tem nismo osamljeni. Tudi vsa ostala železničarska društva ne morejo pokazati na uspehe, ki bi jih priborila v tej težki dobi. Prepričani pa smo, da ni več daleč čas, ko bodo vse naše upravičene zahteve prišle v poštev in bodo za nas ugodno rešene. Dobro se zavedamo, da ni vse tako, kakor bi moralo biti, za to pa ne teži krivda nas, krivce moramo iskati tam, kjer se o naši usodi odločuje. Naposled pa se ne sme zgubiti iz vida dejstvo, da pomen in namen organizacije ne tiči samo v tem, da si preko organizacije skušamo priboriti svoje pravice in večje ugodnosti, torej ni namen organizacije samo, reklji bi ofenziven, temveč je v veliki meri naloga organizacij, da ščitijo že priborjene pravice, da branijo poedinca (in celokupnost) pred nenadnimi atakami na njegova prava in da budno zasledujejo vse tozadevne priprave, da s pravočasno intervencijo preprečijo večjo škodo, skratka naloga organizacije je, da vodi tudi v defenzivno borbo. Naši uspehi ležijo predvsem na tem polju, in kdor jih ne vidi, je slep, videl in občutil bi jih pa, če naše organizacije ne bi bilo. Žalostne so te ugotovitve, ampak so značilne za sedanje težko dobo.

Uprav zaradi tega je sedaj bolj kot nekdaaj potrebno, da se vsi kurjači strnemo skupaj in da gremo na delo, da pridemo ob pravem času v ofenzivo v borbi za naše pravice in za zboljšanje našega ekonomskega položaja. Tovariši kurjači,

ne pustimo se vloviti v mreže raznim političnim špekulantom, ki nas poznajo samo takrat, kadar jim gre za stolčke. Naša bodočnost je v nas samih, ne imejmo samo besed, preidimo tudi k dejanjem!

Други конгрес удружења ложача држ. железница.

2. дан.

Г. председник Николић отвара седницу и моли присутне чланове (делегате) да приступе бирању чланова нове управе.

Г. Илија Ристић делегат из Скопља предлаже, да се прочита листа кандидационог одбора и да се по мочућству изабере стара управа, јер су стари чланови упознати добро са радом Централне Управе.

Павле Спасић делегат из Ниша моли конгрес, да се, ако је икако могуће, изврши избор председника из чланова београдске ложонице јер и у београдској ложоници има људи који ће за добро удружење радити.

Сима Перин делегат Инђије каже да је потребно издејствовати, да се изабере један члан из београдске ложонице зато, што је немогуће изабрати за председника једног члана из унутрашњости а који не може вршити дужност председника у Београду јер има пуно хитних послова које треба на време свршити.

Г. Милан Марковић делегат Београда предлаже да се изабере један члан из унутрашњости а да му се издејствује премештај у Београд и да би и он могао да врши исту дужност као и досадањи председник.

Г. Чек из Љубљане предлаже, да се пређе на избор нове управе а по могућству да остане стара управа са малим изменама, затим председник даје реч Вукадину Стефановићу делегату из Ћуприје који предлаже, да се за председника Централне Управе изабере Г. Милутин Николић, а да се у управном одбору поједини чланови завађени међу собом измире. Потребно је радити што агилније да се посвршавају најхитнији послови, које познаје стара управа а које је послове иста и започела.

Г. Рус делегат из Љубљане говори такођер у корист помирења и моли конгрес да се изабере стара управа с тим, да нова управа да обечање конгресу да ће радити по правилима и да ће се што више старати да интереси чланова удружења буду што више заступјени.

Г. Илија Ристић делегат из Скопља по други пут моли да се пређе нагласа-

ње ако се не прима листа кандидационог одбора јер на овом конгресу има да се сврше врло важне и хитне потребе свију нас.

После дуге дискусије узима реч председник Николић и предлаже за председника Г. Чека из Љубљане, а да се на неки начин издејствује и премештај.

Г. Гајић делегат из Генерал Ханри моли све присутне делегате, да се изабере стара управа а не они који немају појма о раду Централне Управе, и да се на овоме конгресу има решити крупна питања која не трпе одлагања. Затим каже да овај конгрес кошта доста пара и да се што пре сврше најхитнији послови за које смо и дошли, а потом каже да ни један од будућих председника неће толико урадити за Удружење колико је урадио Милутин Николић.

Г. Стево Бујичић делегат из Сарајева моли и предлаже да се по предлогу Г. Гајића пређе на гласање.

Г. Чек чита листу нове изабрате управе коју су израдили кандидацион одбор а која је једногласно усвојена са малом изменом.

Изабран је следећи одбор: Председник: Милутин Николић (Београд); потпредседници: Иван Чек (Љубљана) и Стева Бујичић (Сарајево); секретар: Коста Радовановић (Београд); благајник: Милан Марковић (Београд); зам. благајника: Лазар Филиповић (Београд); чланови управе: Марко Араповић (Земуи), Јован Кутнин (Земун), Јордан Јовановић (Београд), Драгољуб Петровић (Београд), Јакоб Фиетрич (Марибор), Фрањо Млакар (Загреб), Анто Божић (Мостар), Јосип Марцетић (Суботица), Миленко Гајић (Скопље); заменици: Жива Познановић (Београд), Антон Ратај (Марибор), Милан Јовичић (Сарајево), Радо Исаковић (Сомбор). — Надзорни одбор: Живадин Живадиновић (Београд), Незир Лалић (Бос. Брод), Јосип Целар (Љубљана), Мијо Крафлић (Загреб), Мијо Вачлија (Суботица), Илија Ристић (Скопље), Александар Беговић (Ниш); заменици: Павле Јанежић (Загреб), Јошо Давидовић (Скопље).

Затим узима реч Г. Лалић делегат из Босне-Босански Брод који чита правила Удружења а која се допуњују са врло малом изменом. Затим Г. Лалић чита допуну правила у којима се даје право на помоћ како законитој жени тако и деци у случају смрти. Даље чита још неке измене и допуне у правилима, што конгрес једногласно прима.

Г. Николић председник представља конгресу Г. Наумовића Почасног председника Удружења ложача и начелника

економског одељења Ген. Дир. Држ. Жељ., кога конгрес поздравља са живео и одма затим даје реч Г. Наумовићу.

Г. Наумовић узима реч и поздравља све присутне делегате а затим разлаже потребу јединства, слоге и добре воље за рад и то онакав плодан али без политике и без личне задавице. Затим каже да је удружење у прошлој години и у току свога рада чинило више преставке жалбе и молбе које су великим делом решене а има и оних које нису могле бити решене јер је било некаквих сметњи. Даље каже да је било мало неслоге између Удружења ложача и машиновођа али да су те несугласнице током времена изглађене. Он лично, заузети ће се што више може за Удружење да се његове оправдане молбе што више и што пре у колико је то могуће изврше. Затим моли све присутне делегате да продуже број рад на добру како за отаџбини тако и за удружење. Г. Наумовић је био бурно поздрављен при свом одласку са речима „Живи нам Почасни Председник!“

Затим председник М. Николић отвара дискусију за допун и измену правила.

Г. Гајић делегат из Генерал Ханри предлаже да се изабере један одбор који ће проучити допуну и измену правила и предложити конгресу, што сви делегати једногласно усвајају.

После тога Г. председник М. Николић моли Г. Лалића члана Управе да прочита резолуцију коју треба упутити Г. Министру Саобраћаја као и Генералном Директору Држ. Жељ. Г. Лалић чита резолуцију коју конгрес једногласно усваја.

Г. Лалић прелази даље на читање правила која су допуњена и моли све присутне делегате да ову допуну приме што конгрес једногласно прима.

После тога прилази се на дискусију о потреби Централне и Г. Гајић члан управе и делегат из Генерал Ханри предлаже, да се за Цен. даје из касе Обласних управа по 70% а да пододбори задржавају за своје режијске послове по 30%.

Фрања Млакар делегат из Загреба и члан управе моли конгрес да се прими предлог Г. Гајића и да се Централној Управи што више даде.

Г. Чек делегат из Љубљане и први подпредседник моли да се прими његов предлог и да се Централној Управи додели 20% а ако је то мало онда да остане по старом т. ј. 30%, што конгрес акламацијом усваја.

Г. председник М. Николић обљављује да је конгрес завршио свој рад са данашњим и да ће се наставити 16 овог месеца а са овим дневним редом:

1. Избор делегата за ношење резолуције.
2. Потврда пуномоћје делегата из свијух Обл. Дирекција.
3. Разна питања, молбе и жалбе.

Додатно к резолуцији, објављеној у последњем броју, упутно је конгрес Генералној Дирекцији још и следећу представку.

Ген. Дирекцији Држ. железница у Београду.

Подписаном Удружењу част је извести Дирекцију о следећем:

Већ неколико пута подписано Удружење захтевало је, да се одреди, да би поједине Дирекције исплатиле 20% додатка од плате нерегулисаним ложаџима, који врше егзекутивну службу. Тај додатка припада нерегулисаним ложаџима по тексту закона (Закон о држ. саобр. особљу чл. 26). Међутим не само што нису наши оправдани захтеви примљени, него је одлуком Ген. Дир. и Т Ц бр. 2059-26 од 10. маја 1926. укинџено исплаћивање овог додатка и нерегулисаним ложаџима љубљанске Дирекције, т. ј. једине Дирекције, која је сагласно са текстом закона нерегулисаним ложаџима онај додатка исплаћивала.

Тражимо да се напоменућа одлука Ген. Дирекције одмах поништи, јер је у противусловју са законом који вели (Зк о држ. саобр. особљу чл. 26): „Овај додатка имаће и нерегулисано особље када врши ту (и. е. егзекутивну) службу“, и захтевамо да се у сагласју са законом одреди исплаћивање 20% додатка свима нерегулисаним ложаџима свију Дирекција за време кад врше егзекутивну службу.

Други конгрес Удружења ложаџа државних жељезница.

(Одржан у Београду на дан 14., 15. и 16.
јула 1926 год.)

Конгрес је отворио председник Централне Управе Г. Милјутин Николић, поздравивши све присутне делегате из целе Кралјевине, а одмах затим предложио конгресу да се изабере председништво, које би руководило овим конгресом. После мале дискусије у којој су узели учешћа сви присутни председници Обласних Управа изабрали су за председника конгреса Г. Милутина Николића.

Г. М. Николић узео је рећ и говорио је о значају самога конгреса те наводио, да су се у Централној Управи у Београду појавиле неке несугласнице у погледу самога рада као и у погледу организације цело-

купног Удружења. После тога извештаја Г. председник рекао је и то, да поједини чланови из Београда нису обраћали довољно пажње за оно зашто су били позвати и изабрани да раде. После тога рекао је да има доста чланова из београдског пододбора који не плаћају на време свој члански улог нити пак долазе редовно на седнице. Има доста ложаџа чланова овог Удружења који су свега шест месеца у служби а већ су разврстани, а међу тим има доста чланова који су по неколико година ложаџи а нису нити разврстани нити постављени за сталне. Затим је говорио о сметњима које чини Национално Удружење Жељезничара али наше Удружење ипак је успело да сврши велики део најбитнијих потреба самог Удружења. Далје је говорио о инспекцији коју је вршио по Обласним Дирекцијима и да је нашао све у исправном станју.

Затим је узео рећ Милан Марковић благајник Централне Управе из Београда који је нагласио да је станје благајне прегледао Надзорни Одбор и да је нашао у исправном станју, али има доста пододбора као и појединих чланова који не плаћају своје чланске улоге редовно нити на време. Ставља све књиже благајне на разположење појединим члановима на преглед и молим да се још једном утврди исправно станје благајне.

После тога узима рећ Г. Чех из Љубљане који предлаже да се још једном прегледају све књиже благајне од стране Надзорног Одбора, што конгрес усваја. Затим излаже потребу што агилнијег рада у самој Централној Управи као и за што већу штедњу. Критикује рад појединих чланова Обласне Управе и мли све присутне делегате овога конгреса, да се обрати највећа пажња при биранију нове управе, као да се у дискусију не унесе нићна разрачунавања и мржње, већ да се ради на општем добру самог Удружења. Затим излаже рад његове Обласне Управе као и раћун за штампање листа »Стројни Курјаћ« што сви делегати примашу са одобривањем.

Г. Рус из Љубљане говори такодер о потреби јединства и слоге у раду на овоме конгресу а у исто време замара председнику Милутину Николићу, што није благовремено известио све Обласне Управе као и чланове за овај конгрес као и време, када ће се одржати овај конгрес и шта ће бити на дневном реду. Нагласио је потребу, да се у будуће пре сазива конгреса оштампа и у листу сваки важнији део рада Централне Управе а нарочито када се конгрес сазива.

Потом узима рећ председник Г. Николић који каже, да више од половине чланова Управе нису долазили никакo на седнице, нити су давали своје чланске улоге редовно као и да поједини пододбори Обласних Дирекција нису поштовали нареденја Централне

Затим каже да је Удружење чинило више пута коракe на надлежном месту код меодавних за исплату дневница и попутина још из 1923 године али зато није крива Централна Управа што све те молбе нису још ни до данас решене.

Гос. Вукادين Стефановић делегат из Џуприје мли све присутне делегате да сауслушају извештај Надзорног Одбора, а затим предлаже да се отвори дискусија по разним питањима, жалбама и молбама које поједини делегати имају да поднесу од стране њихових пододбора, што конгрес једногласно усваја.

Павле Спасић из Ниша узима рећ и говори да је у Нишу било пуно незгода око уписивања чланова, јер сви чланови нису htели прићи организацији неки из личних разлога а неки што нису познавали рад саме организације. — Госп. Спасић каже далје, да је за сада уписан врло мали број чланова али се он нада, да ће бити много већи број када он буде реферисао своме пододбору о данашњем конгресу. Затим каже да је пододбор из Ниша решио да шаље Централној Управи 30% од улога за трошкове Централне Управе.

Г. Гајић делегат из Дзенераи Ханри предлаже, да се изабере кандидациони одбор и да се њему стави у дужност да изабере и предложи нову Управу како би се конгресу олакшао рад.

Г. председник Николић прима предлог Г. Гајића чита листу кандидационог одбора и мли одбор да добро проучи и изабере кандидате за Управни и Надзорни Одбор.

Додатно к резолуцији, објављеној у последњем броју, упутно је конгрес Генералној Дирекцији још и следећу представку.

GENERALNOJ DIREKCIJI DRŽAVNIH ŽELEZNICA

у Београду.

Подписаном Удружењу част је извести Generalну Дирекцију о следећем:

Већ неколико пута подписано Удружење захтевало је, да се одреди, да би поједине Дирекције исплатиле 20% ни додатка од плате нерегулисаним ложаџима по тексту закона (Закон о држ. саобр. особљу чл. 26). Међутим не само што нису наши оправдани захтеви примљени, него је одлуком Ген. Дир. и FC бр. 2059/26 од 10. маја 1926. укинџено исплаћивање овог додатка и нерегулисаним ложаџима Љубљанске Дирекције, т. ј. једине Дирекције, која је сагласно са текстом закона нерегулисаним ложаџима онај додатка исплаћивала.

Тражимо да се напоменућа одлука Generalне Дирекције одмах поништи, јер је у противусловју са законом који вели (Зак.

o drž. saobr. osoblju čl. 26): »Ovaj dodatak imaće i neregulisano osoblje kada vrši tu (i. e. egzekutivnu) službu«, i zahtevamo da se u saglasju sa zakonom odredi isplaćivanje 20% tnog dodatka svima neregulisanim ložaćima sviju Direkcija za vreme kad vrše egzekutivnu službu.

Dopisi.

Bosanski Brod. Sjednica, koja je održana na 18. VII. u Bos. Brodu u školskoj prostoriji po dolasku delegata g. Salića sa kongresa, bila je dobro posjećena, a uz to je prisustvovao i g. šef ovdašnje ložionice, kojega su drugovi voleli vidjeti u svom krugu.

Otvora sjednicu predsjednik pododbora Bos. Broda i pozdravlja prisutne drugove, koji su se odazvali pozivu. Pročita zatim spisak novo izabrane Centralne Uprave i odbora, izbor počasnog predsjednika g. načelnika Dimitrija Naumovića pozdrave prisutni sa »živio«. Pročita i Rezoluciju, koja je predata Gen.-Direkciji i Ministarstvu Saobraćaja, sa kojom se i sam g. šef Vukičević slaže i odobrava njezine navode naglašajući, da je i on sam neko vreme dok je bio na direkciji radio na tome, da bi se oni opravdani zahtjevi postigli.

Na svršetku uzima opet riječ šef ovdašnje ložionice g. Vukičević te zahvaljuje Udruženju ložaća, koji su ga pozvali, da prisustvuje sjednici, izjavljuje, da je za ovo vreme, što je ovdje šef, zadovoljan sa svojim ložaćima, uvidjevši, da ložaći nisu onakvi, kao što su bili njemu predstavljani, kad je tu ložionicu primio. Tu su izjavu naši drugovi sa zadovoljstvom primili na znanje.

Osijek. U posljednjem smo broju odštampali novoizabrani odbor osiječke podružnice, pa kako nije bio tačno objavljen, to ga donosimo ponovo. Izabran je slijedeći odbor: Predsjednik: Jedinak Ivan, potpreds.: Kasza Ivan, tajnik: Sunarić Ivan, zamjenik: Vukošić Tomo, blagajnik: Kovačić Josip, zamjenik: Buranji Franjo; odbornici: Ezer Mijo, Jerotić Petar, Močnik Viktor, Radić Pero, Kasza Anton, Ivanišević Jovo; kontrolni odbor: Hutinger Ivan, Marek Josip, Brkić Jakob, Rauš Ante.

Судар возова у станици Богоњ. Код судара возова у станици Богоњ на грозан је начин погинуо и био унакажен наш друг Аксентије Селенић. Судар је био ноћу а он је извађен сустрдан у 11 часова сав окуван и печен и измрцварен. Био је нерегулисан као дневничар и оста-

вио четверо деце и жену да тугују за њим.

Иако није био наш члан Удружења, ми смо продузели мере и искупили прилог и помогли. Зато стављамо до знања друговима, да сви који нису чланови да се што пре уписују јер свију нас може да чека слична судбина.

По достави Централне Управе. Шеф ложионице Земун отпушта добре ложаче који су неколико година у служби, а прима нове који и незнају што је машина, друго усто, рад на маневри по 24 сата, шта је законом забрањено, а то се исто и по осталим ложионицама дешава те са сваке стране стижу вести од појединих места,

Стога вас Централа моли, како редовне чланове Удружења, тако и оне другове који нису у Удружењу већ да они ступе јер једна спас у нашу снагу и борбу за наш опстанак и за наше право.

Друго појављује се да многи чланови имају изговора и чекају да им се на благајну опцигује своја улона па ће бити у најкраћем року, јер се чека одобрење од Генералне Дирекције.

Ради знања члановима да се је канцеларија Централне Управе Удружења ложача преместила код кафане „Два Тадијана“, Сарајевска улица бр. 53.

Ставља се до знања да ни један ложач несме у покрету машина или воза брисати поддужни кот јер се десио пре неки дан случај да је у Београду један надложач пустио војника ложача на хуприју и човеку одсеко прети на ногу својом непажњом од реверир штанглу и сад се долази до одговорности.

С тога се препоручује свима друговима, да год се таки случајеви појаве да ниједан од ложача несме да стоји на хуприју и да брише кото јер су хрђави случају дешавају.

Nesreće.

V задnjem času beležijo časopisi že skoro vsak dan po kako železniško nesrečo. Žal, da te nesreče nimajo za posledico le materielne škode, temveč tirjajo skoro vse tudi človeške žrtve, ta več, ona manj, kakor pač nanese. Mi železničarji spremljamo in čitamo take novice z neko grozo, navdajajo nas neprijetne črne slutnje, ko vidimo, da pri vsaki taki priliki položimo na žrtvenik po enega ali več svojih tovarišev, ter si mislimo, danes je šel oni, jutri pridem lahko sam na vrsto. Iz tega kobnega kola nesreč seveda mi

kurjači nismo izvzeti, nasprotno, v številu ponesrečencev smo prav krepko zastopani.

Pri eni izmed zadnjih železniških nezgod se je težko ponesrečil naš tovariš Ranftl Franc. Nesreča se je pripetila v Lazah pri Ljubljani dne 8. avgusta popoldne pri dunajskem brzem vlaku. Lokomotiva se je pri tej priliki prebrnila in je železje našega tovariša tako prišlo, da mu je zlomilo nogo na dveh mestih. Ker so bile kosti ne le zlomljene, temveč tudi zdrobljene, so mu morali nogo nad kolonom amputirati. Prve dni se je naš tovariš boril s smrtjo, prestal je neznosne bolečine. Sedaj mu je pa šlo že toliko na bolje, da se lahko reče, da je najhujšo krizo že prestal; noge pa le ni več.

Jasno je, da je tako povsem po nedolžnem prišel v velike težkoče: z boleznijo so združeni nepredvideni precejšnji izdatki, in službe ne bo mogel več vršiti. Odbor našega udruženja je zato sklenil, da se bodo razposlale na vse naše podružnice nabiralne pole. Apeliramo na kolegijalnost in požrtvovalnost naših tovarišev in jih pozivamo, da priskočijo ponesrečenemu tovarišu na pomoč. Vsakdo naj prispeva po svoji moči in pomnoži vsoto na teh polah! *Odbor.*

ZAHVALA.

Podpisani Potisk Mihael se zahvaljujem vsem tovarišem, kakor tudi gospodom strojevodjem v Mariboru za podeljeno mi podporo v znesku 1.130 Din, nabrano ob priliki moje že devet mesecev trajajoče boleznii. Najlepša hvala vsem!

V Mariboru, 5. VII. 1926.

Mihael Potisk in družina.

Niže potpisani Koje Franc, ložać ložione Sušak, najiskrenije se time zahvaljujem Oblasnoj upravi u Zagrebu za nakazanu mi potporu u iznosu 300 Din.

Sušak, 19. jula 1926.

Koje Franc.

U broju od 5. jula objavili smo zahvalu druga Mičetića Ivana, kojom se zahvaljuje za primljenu potporu u iznosu 300.— Dinara. Medjutim ta nam zahvala nije stigla od druga Mičetića iz Sušaka već od druga Franje Koje-a također iz Sušaka, što ovime ispravljamo.

Darovi.

Za tiskovni sklad so darovali:

Iz Velenja: tov. Topovšek Jože, Hies Jakob in Žibold Benedikt po 5.— Din; iz Zidanega mosta nabrano 10.— Din.